

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Mikroregion Sokolov - východ**, IČ 70948755, se sídlem Lázeňská 114, Královské Poříčí, zastoupeného Mgr. Marcelou Bendovou, advokátkou z Advokátní kanceláře JUDr. Josef Kollár a partneři, se sídlem v Sokolově, Ležáky 972/1, proti **žalovanému: Regionální rada regionu soudržnosti – severozápad**, IČ 75082136, se sídlem Mírové náměstí 3097/37, Ústí nad Labem, v **řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.8.2011, č.j. RRSZ 13671/2011,**

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000,- Kč. Částka 3 000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se žalobou podanou zdejšímu soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.8.2011, č.j. RRSZ 13671/2011, kterým nebylo vyhověno jeho námitkám proti protokolu z fyzické kontroly ze dne 29.7.2011, č.j. RRSZ 12255/2011, námitkám proti posudku Ing. Pavly Brabencové ze dne 29.6.2011 a námitkám proti procesu provádění kontroly.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

Jednou z podmínek přezkoumání úkonu správního orgánu ve správním soudnictví je tedy mimo jiné i skutečnost, zda se jedná o rozhodnutí, tedy takový právní úkon, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

V daném konkrétním případě bylo žalobou napadeno rozhodnutí o námitkách vydané v režimu ustanovení § 18 zák. č. 552/1991 Sb., o státní kontrole (dále jen „zákon o státní kontrole“). V protokolu, proti kterému směřovaly námitky, o kterých bylo rozhodováno napadeným rozhodnutím, je obsažen závěr, ve kterém bylo uvedeno, že součástí studie využití arboreta Antonín měla být zástavbová studie využití dřevin, a tato podmínka nebyla zcela naplněna. Dále bylo konstatováno, že předběžná studie proveditelnosti je vytvořena jen formálně (ve snaze o naplnění zadání smlouvy a projektové žádosti), nemá dostatečnou vypovídající hodnotu a není účelná (není jasný účel jejího využití). V závěru uvedeného protokolu je **navrženo** krácení finančních prostředků v rámci administrativní kontroly interim ve výši 593 550,- Kč včetně DPH.

Dle názoru soudu přímo z protokolu pro žalobce neplynula žádná povinnost, ani jím nebylo založeno změněno, zrušeno nebo závazně určeno žádné jeho právo. Z předložené dokumentace jednoznačně vyplývá, že předmětná fyzická kontrola byla pouhým podkladem pro následné krácení finančních prostředků vyplácených na základě žádosti o platbu dotace na předmětný projekt. Z předloženého zápisu z administrativní kontroly průběžné (interim) s žádostí o platbu ze dne 5.9.2011, č.j. RRSZ 14340/2011 jednoznačně vyplývá, že až v rámci této administrativní kontroly došlo k rozhodnutí o krácení poskytnutých finančních prostředků na předmětný projekt a odůvodnění tohoto postupu. V tomto zápisu je jednoznačně konstatováno, že protokol z fyzické kontroly, proti němuž směřovaly námitky, které byly předmětem přezkumu v žalobou napadeném rozhodnutí, byl pouze podkladem pro posouzení skutečnosti, zda bylo zcela naplněno zadání daného projektu a je možno příjemci proplatit požadované finanční prostředky v plné výši. Proti tomuto úkonu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad však žalobce nijak nebrojil.

Z výše uvedených skutečností dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že protokol o fyzické kontrole, proti kterému žalobce podal námitky, jímž nebylo v napadeném rozhodnutí vyhověno, není v daném případě z hlediska materiálního rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., kterým by bylo přímo zasaženo do práv a povinností žalobce. Nejde-li o úkon správního orgánu s důsledky předpokládanými v § 65 s.ř.s., nejde o úkon, který je ve smyslu s.ř.s. rozhodnutím. Takový úkon je ze soudního přezkumu podle § 70 odst. a) s.ř.s. vyloučen a žaloba domáhající se přezkumu rozhodnutí podle tohoto zákona vyloučeného je podle § 68 s.ř.s. nepřípustná. Proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřípustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s.ř.s. Při

posouzení věci vycházel soud ze závěrů obsažených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12.2.2004, č.j. 5 A 55/2001-68, publikovaného ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 567/2005.

Pro úplnost soud poznamenává, že jediným kritériem pro posouzení skutečnosti, zda se jedná o správní rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s. či nikoliv, je zkoumání naplnění podmínky, zda úkon správního orgánu zakládá, mění, ruší či závazně určuje práva a povinnosti žalobce. Kritériem tedy není otázka možnosti či nemožnosti přezkoumání úkonu správního orgánu, jak na to poukazuje žalobce.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty druhé z. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000,- Kč žalobci, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 4. dubna 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová